

Bruxelles, den 7. september 2026
(OR. en)

12848/26

Interinstitutionel sag:
2026/0257 (NLE)

ENER 551
RELEX 1116
COWEB 107
COEST 646

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	7. september 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2026) 464 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Energifællesskabets ministerråd, for så vidt angår den gensidige anerkendelse af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder udstedt af de kontraherende parter i Energifællesskabet og af EU-medlemsstaterne

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 464 final.

Bilag: COM(2026) 464 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.9.2026
COM(2026) 464 final

2026/0257 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i
Energifællesskabets ministerråd, for så vidt angår den gensidige anerkendelse af
oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder udstedt af de
kontraherende parter i Energifællesskabet og af EU-medlemsstaterne**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag til Rådets afgørelse vedrører det forslag, der skal forelægges på Unionens vegne og godkendes ved Unionens stemmeafgivelse i Energifællesskabets ministerråd i forbindelse med den påtænkte ordning for gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder mellem EU-medlemsstaterne og Energifællesskabets ni kontraherende parter uden for EU.

Det er hensigten, at den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, forelægges Energifællesskabets ministerråd med henblik på dette organs vedtagelse den 30. november 2026 på dets møde i Wien, Østrig. Forud for dette møde mødes Energifællesskabets permanente gruppe på højt plan den 24. november 2026, ligeledes i Wien, for at drøfte og godkende dette punkt med henblik på vedtagelse i ministerrådet

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Energifællesskabstraktaten

Traktaten om oprettelse af Energifællesskabet¹ ("energifællesskabstraktaten") har til formål at skabe en stabil lovgivnings- og markedsramme og et fælles reguleringsområde for handel med netenergi ved at gennemføre de aftalte dele af EU-retten om energi i de ikke-EU-lande, der er parter i traktaten. Energifællesskabstraktaten trådte i kraft den 1. juli 2006. Den Europæiske Union er part i traktaten². I energifællesskabstraktaten omtales de ni tredjelande, der er parter i traktaten, som "kontraherende parter".

2.2. Ministerrådet og den permanente gruppe på højt plan

Ministerrådet sikrer, at målene i energifællesskabstraktaten opfyldes. Det består af én repræsentant for hver kontraherende part og to repræsentanter for EU. I henhold til artikel 47 i energifællesskabstraktaten udfærdiger ministerrådet generelle retningslinjer, træffer foranstaltninger (afgørelser eller anbefalinger) og vedtager procedureafgørelser. Hver part (herunder EU) har én stemme, og ministerrådet anvender forskellige afstemningsregler alt efter, hvilket emne der drøftes. I henhold til artikel 78 i energifællesskabstraktaten kan ministerrådet kun handle, hvis to tredjedele af parterne er repræsenteret. Stemmeundladelser medregnes ikke som afgivne stemmer. I henhold til artikel 85 i energifællesskabstraktaten kræves der enstemmighed blandt alle parter for det påtænkte udkast til afgørelse.

Den permanente gruppe på højt plan er et organ under ministerrådet. I henhold til artikel 53, litra a), i energifællesskabstraktaten forbereder den ministerrådets arbejde, herunder ministerrådets dagsorden og de retsakter, der skal vedtages af ministerrådet. Den permanente gruppe på højt plan består af én repræsentant for hver kontraherende part og to repræsentanter for EU. EU har én stemme. I henhold til artikel 78 i energifællesskabstraktaten kan den permanente gruppe på højt plan kun handle, hvis to tredjedele af parterne er repræsenteret. Stemmeundladelser i en afstemning medregnes ikke som afgivne stemmer.

2.3. Den påtænkte retsakt, der skal vedtages af ministerrådet

Dette forslag til afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedrører den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne, til den afgørelse fra Energifællesskabets ministerråd om gensidig anerkendelse

¹ EUT L 198 af 20.7.2006, s. 18.

² EUT L 198 af 20.7.2006, s. 15.

af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder mellem EU-medlemsstaterne og Energifællesskabets ni kontraherende parter uden for EU, som er indeholdt i bilaget til forslaget til Rådets afgørelse.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Udkastet til afgørelse 2026/xx/MC-EnC fra ministerrådet, i det følgende benævnt "udkastet til afgørelse", fastlægger betingelserne og procedurerne for gensidig anerkendelse mellem EU-medlemsstaterne og de kontraherende parter af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder, der er udstedt af et kompetent organ i en kontraherende part eller i en EU-medlemsstat. I udkastet til afgørelse fastsættes håndhævelses- og beskyttelsesforanstaltninger for at beskytte oprindelsesgarantiordningernes integritet i EU og hos de kontraherende parter.

I artikel 19, stk. 11, i direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder³ fastsættes en ordning for gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier mellem EU-medlemsstaterne, og der gives mulighed for at udvide den til tredjelande, forudsat at EU har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier, og at der er etableret kompatible oprindelsesgarantiordninger i det pågældende tredjeland.

I 2021 tilpassede og vedtog Energifællesskabets ministerråd direktiv (EU) 2018/2001 inden for Energifællesskabet. Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide EU's ordning for gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier til de ni kontraherende parter i Energifællesskabet uden for EU (i det følgende benævnt "kontraherende parter").

Udvidelsen skal gennemføres ved hjælp af dette forslag og det vedlagte udkast til afgørelse med henblik på eventuel vedtagelse i november 2026.

Udkastet til ministerrådsafgørelse er baseret på afsnit IV i energifællesskabstraktaten, som giver Energifællesskabet mulighed for at træffe foranstaltninger med henblik på at skabe et indre marked uden indre grænser for netenergi. I henhold til artikel 85 i energifællesskabstraktaten skal Energifællesskabets ministerråd vedtage udkastet til ministerrådsafgørelse med enstemmighed. Når udkastet til afgørelse er vedtaget, er det retligt bindende for alle kontraherende parter samt EU og medlemsstaterne i overensstemmelse med energifællesskabstraktaten og TEUF.

Når udkastet til ministerrådsafgørelse er vedtaget, træder det i kraft i Energifællesskabet i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, artikel 47, litra b), samt artikel 76, 84 og 85 i energifællesskabstraktaten.

Den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i ministerrådet, bør være at godkende forslaget til Energifællesskabets ministerråd om et udkast til afgørelse om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder udstedt af de kontraherende parter og af Den Europæiske Unions medlemsstater og at godkende, at Unionen i Energifællesskabets ministerråd stemmer for vedtagelsen af dette udkast til afgørelse.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har nogen bindende virkning i henhold til folkeretten, men som kan "få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁴.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Ministerrådet er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig energifællesskabstraktaten.

Den retsakt, som ministerrådet skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt vil være bindende i henhold til folkeretten i overensstemmelse med energifællesskabstraktatens artikel 76, i henhold til hvilken en afgørelse er retligt bindende for dem, den er rettet til, og energifællesskabstraktatens artikel 40, hvori det fastsættes, at foranstaltninger, der træffes i henhold til energifællesskabstraktatens afsnit IV, gælder for de områder, hvor traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse og for de kontraherende parters områder.

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i medfør af artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Den Europæiske Unions vegne. Hvis den påtænkte retsakt har to formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der træffes i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF baseres på et enkelt formål.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts hovedformål og indhold vedrører energi og er ikke primært af fiskal karakter. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 194, stk. 2, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 194, stk. 2, i TEUF, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

⁴ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet (C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64).

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Energifællesskabets ministerråd, for så vidt angår den gensidige anerkendelse af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder udstedt af de kontraherende parter i Energifællesskabet og af EU-medlemsstaterne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten om oprettelse af Energifællesskabet ("traktaten") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse 2006/500/EF af 29. maj 2006 og trådte i kraft den 1. juli 2006.
- (2) I henhold til traktatens artikel 47, litra b), og artikel 76 kan ministerrådet vedtage foranstaltninger i form af en afgørelse eller en anbefaling.
- (3) I henhold til artikel 42, stk. 1, kan Energifællesskabet træffe foranstaltninger med henblik på at skabe et enhedsmarked for netenergi uden indre grænser. Sådanne foranstaltninger er, når de er vedtaget, bindende for Unionen og alle de kontraherende parter i Energifællesskabet i overensstemmelse med traktatens artikel 40.
- (4) Oprettelse af stabile regulerings- og markedsmæssige rammer, der kan tiltrække investeringer i produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, fremme anvendelsen af vedvarende energi, opstille vilkårene for energihandel i det fælles reguleringsområde, udvikle konkurrencen på energimarkederne i større geografisk målestok og udnytte stordriftsfordele, er blandt energifællesskabstraktatens hovedmål som fastsat i traktatens artikel 2.
- (5) Opfyldelsen af de mål, der er fastsat for andelen af vedvarende energi, forudsætter, at de kontraherende parter gør betydelige fremskridt med hensyn til at øge udbredelsen af vedvarende energi på deres områder.
- (6) Oprindelsesgarantier, som over for slutkunder dokumenterer, at en given mængde elektricitet er produceret fra vedvarende energikilder, og som kan overføres uafhængigt af den producerede elektricitet, har en markedsværdi, der kan anvendes til yderligere at stimulere investeringer i produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder.
- (7) I artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ("direktiv (EU) 2018/2001") fastsættes der en ordning for gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, og der gives mulighed for at udvide ordningen til tredjelande, forudsat at visse betingelser er opfyldt.

- (8) I betragtning af, at Energifællesskabet har tilpasset og vedtaget direktiv (EU) 2018/2001 ved Energifællesskabets ministerråds afgørelse 2021/14/MC-EnC, og at Den Europæiske Union er part i Energifællesskabet, bør EU's ordning for gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier udvides til de kontraherende parter i Energifællesskabet, når de opfylder de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse.
- (9) Den gensidige anerkendelse af oprindelsesgarantier mellem Energifællesskabets kontraherende parter og EU-medlemsstaterne kræver, at alle parter tilpasser sig og fortsat effektivt overholder de samme principper og retlige krav. Der bør derfor fastsættes betingelser, som hver kontraherende part bør opfylde, inden og efter at anerkendelsen er givet.
- (10) Der bør fastsættes en procedure for vurderingen, beslutningsprocessen vedrørende anerkendelse og håndhævelsen af reglerne om anerkendelse af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder.
- (11) Kommissionen bør derfor på Unionens vegne forelægge Energifællesskabets ministerråd et forslag til afgørelse om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder udstedt af de kontraherende parter i Energifællesskabet og af Den Europæiske Unions medlemsstater. Endvidere bør Kommissionen på Unionens vegne stemme for forslaget på ministerrådets møde, der er planlagt til den 30. november 2026 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen bemyndiges herved til at forelægge Energifællesskabets ministerråd det forslag til afgørelse, der er indeholdt i bilaget til denne afgørelse, om den gensidige anerkendelse af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder udstedt af de kontraherende parter i Energifællesskabet og af Den Europæiske Unions medlemsstater.

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på ministerrådets 24. samling den 30. november 2026, er at støtte vedtagelsen af det forslag til afgørelse, der er indeholdt i bilaget til denne afgørelse, om den gensidige anerkendelse af oprindelsesgarantier for elektricitet fra vedvarende energikilder udstedt af de kontraherende parter i Energifællesskabet og af Den Europæiske Unions medlemsstater.

Artikel 3

Kommissionen kan i lyset af bemærkninger fra de kontraherende parter i Energifællesskabet før eller på ministerrådets møde tilslutte sig mindre ændringer af det forslag, der er indeholdt i bilaget til denne afgørelse, uden at Rådet skal træffe yderligere afgørelse.

Hvis ministerrådet ikke er i stand til at vedtage det forslag, der er indeholdt i bilaget til denne afgørelse, på sin 24. samling den 30. november 2026, kan forslaget vedtages ved brevveksling efter denne samling i overensstemmelse med Energifællesskabets forretningsorden, uden at Rådet skal træffe yderligere afgørelse.

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand